

Jenže tenhle papír žádnou tiskárnou neprolezl, někdo ho popsal ručně, ačkoli písmo bylo až příliš přesné a rovné.

Wisting dopis odložil a zapnul iPad. Zatímco upíjel vodu, četl si internetová vydání novin, ale žádné nové zprávy ho nezaujaly. Nejdůležitější zprávou, kterou během noci považoval za nutné zprostředkovat bulvární deník VG, byl aktuální článek o výživě. Přesto Wisting chvíli na svítící displej hleděl. Cosi ho totiž napadlo. A tuhle možnost chtěl prověřit, než si zase půjde lehnout.

Odnesl si iPad a sáčky s dopisem a obálkou do místnosti přebudované na pracovnu. V jedné zásuvce měl obálky, v jiné různé psací potřeby. Vybral si černý fix a iPad vložil do obálky. Displej zářil i přes papír, takže titulek článku byl stále dobře čitelný. Wisting ho na papíře obtáhl. *Je třeba o polovinu snížit spotřebu masa.*

Když pak iPad z obálky vyndal, vypadala obtažená písmena takřka jako natištěná.

Takhle to tedy mohl odesílatel provést, třeba využil displej jako šablonu a díky tomu získal neidentifikovatelný rukopis.

Výsledek experimentu nechal Wisting ležet na psacím stole a vrátil se do ložnice. Okno měl pootevřené. Odhrnul záclonu a vyhlédl ven. Kolem lampy pouličního osvětlení u poštovní schránky kroužil hmyz.

Jedním dopisem to neskončí, pomyslel si. Přijdou další.